

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3S/174/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1011201536
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Filová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1011201536.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dášy Filovej a členiek senátu JUDr. Viery Šebestovej a JUDr. Anny Peťovskej, PhD., v právnej veci žalobcu: K. E., Z. XX, XXX XX Z., zastúpený Mgr. Peter Odehnal, advokát, Hlavná 42, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, Kollárova 8, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2010/015473/TMB zo dňa 11.07.2011, takto

rozhodol:

Napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SVS-OP-2010/015473/TMB zo dňa 11.07.2011 zrušuje podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 66,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 634,89 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.09.2011 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OP-2010/015473/TMB zo dňa 11.07.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy č. 1379/2010-A/2010/14194 zo dňa 01.12.2010.

Prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 23.02.2010 v čase o 21:50 hod. v Trnave na ulici Tehelnej z neznámych dôvodov fyzicky napadol akademického sochára P. I. a to tým spôsobom, že ho rukou udrhel do oblasti tváre, čo následne spôsobilo jeho pád na zem, kde ho žalobca kopal na celom tele čo spôsobilo zranenia v dobe liečenia od 24.02.2010 do 17.03.2010, čím drobným ublížením na zdraví narušil občianske spolunažívanie. Za tento priestupok mu uložil pokutu vo výške 30,- eur a povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 518,60 eur zo straty príjmu a ostatnom poškodeného odkázal na súd.

Žalobca uviedol, že akademický sochár P. I. ho ako prvý fyzicky napadol, pričom on sa iba bránil proti tomuto napadnutiu. Po páde poškodeného na zem v obrane už nepokračoval a k ďalšiemu fyzickému kontaktu nedošlo. Žalobca predložil lekársku správu a ako prvý podal aj oznámenie o spáchaní priestupku. Má za to, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávnych skutkových zistení, resp. skutkové zistenia sú v rozpore s obsahom spisov čo následne viedlo k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci. V rozhodnutí absentuje skutková súvislosť medzi vznikom zranení u žalobcu a akademickým sochárom P. I.. Žalovaný teda nehodnotil všetky zadovážené dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, čo viedlo k nesprávnym zisteniam a k nesprávnemu rozhodnutiu. Má za to, že konal v nutnej obrane a nemôže teda ísť o priestupok.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby súd rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 24.10.2011 žalovaný uviedol, že žalobcovi bolo spáchanie skutku dostatočne preukázané a rozhodnutia sú zákonné a vecne správne. Z obsahu predloženého spisu druhostupňovému správneho orgánu nebolo zrejmé, že správny orgán prvého stupňa vedie iné súbežné konanie v tej istej veci, kde je obvineným akademický sochár P. I.. Keďže správny orgán v danej veci nevedol spoločné konanie a odvolací orgán nemal o druhom priestupkovom konaní vedomosť, nemohol ani tieto skutočnosti uviesť v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V tomto priestupkovom konaní žalovaný rozhodoval o priestupku K. E., a preto ani nevzal do úvahy ním predloženú lekársku správu, keďže predmetom tohto konania nebolo konanie akademického sochára P. I. voči jeho osobe.

Žalovaný mal za preukázané, že žalobca sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a jeho konanie nie je možné charakterizovať ako nutnú obranu, keďže malo útočný charakter, pričom svojim konaním spôsobil pánovi I. zranenia, ktoré si vyžiadali niekoľko týždňovú práceneschopnosť. Z výpovedi svedkyne C.. F. B. vyplýva, že potom ako akademický sochár P. I. spadol na zem, tak do neho žalobca kopol. Vzhľadom na charakter svojho konania mohol vedieť žalobca, že ním môže poškodenému ublížiť, teda s tým bol uzročený.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný žiada, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 241 ods. 2 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom a preto žalobu zamietol podľa ust. § 250j ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Sžo6/2013 zo dňa 29.01.2014 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 174/2011-36 zo dňa 16.10.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvého stupňa nepreskúmal komplexne žalobcove námietky a to hlavne námietku týkajúcu sa neprípojenia sa priestupkového spisu č. Priest. 453/2010-06703 týkajúci sa prvej časti skutku, v ktorej akademický sochár P. I. napadol žalobcu.

Za týmto účelom pri opätovnom preskúmaní oboch napadnutých rozhodnutí si súd vyžiadal aj administratívny spis č. Priest. 453/2010-06703.

Z obsahu pripojených administratívnych spisu žalovaného, súd zistil, že Obvodný úrad Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy, ako príslušný správny orgán na prejednaní priestupkov podľa zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov prejednal podľa § 74 zák. SNR č. 372/1990 Zb. v ústnom konaní oznámenie vo veci priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d/ vyššie uvedeného zákona na Obvodnom úrade Trnava, ktorého sa dopustil K. E., bytom Z. XX, Z. tým, že dňa 23.02.2010 v čase o 21:50 hod. v Trnave na ulici Tehelnej z neznámych dôvodov fyzicky napadol akademického sochára P. I. a to tým spôsobom, že ho rukou udrel do oblasti tváre čo následne spôsobilo jeho pád na zem, kde ho obvinený z priestupku kopal do celého tela, čím mu spôsobil zranenia v dobe liečenia od 24.02.2010 do 17.03.2010, čím drobným ublížením na zdraví narušil občianske spolunažívanie. Správny orgán príslušný na konanie vo veci vychádzal zo spisového materiálu postúpeného z OR PZ Trnava, zo zápisníc vykonaných pri ústnom prejednávaní s poškodením P. I., zo svedkyňou F. B., s obvineným z priestupku K. E.. O prejednaní priestupku Obvodný úrad Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy vydal rozhodnutie dňa 01.12.2010 č. 1379/2010-A/2010/14194, v ktorom uznal vinným žalobcu zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím zo dňa 11.07.2011 č. SVS-OP-2010/015473/TMB. Ďalej sa v administratívnom spise nachádza aj odvolanie výpovede svedka obvineného aj poškodeného, zápisnica o prejednaní priestupku ako aj ďalšie písomné podklady.

Z administratívneho spisu Okresného úradu Trnava č. 453/2010 súd zistil, že tento rozhodnutím zo dňa 07.05.2010 zastavil konanie voči akademickému sochárovi P. I., nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 11 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb., za priestupok možno udeliť tieto sankcie:

a/ pokarhanie, b/ pokutu, c/ zákaz činnosti, d/ prepadnutie veci.

Podľa § 13 ods. 1 uvedeného zákona, pokutu možno uložiť do 33,- eur, ak neustanovuje osobitná časť tohto zákona alebo iný zákon vyššiu pokutu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 2 vyššie uvedeného zákona, za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33,- eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až d/ a písm. f/ pokutu do 99,- eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. e/ pokutu do 331,- eur.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 241 ods. 2 O.s.p.) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 11.07.2011 je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

Súd z administratívnych spisov oboch správnych orgánov ako aj z priestupkového spisu č. 453/2010 zistil, že dňa 23.02.2010 v čase od 21:50 hod. v Trnave na Tehelnej ulici došlo k incidentu a to, že žalobca z neznámych dôvodov fyzicky napadol akademického sochára P. I. a to tým spôsobom, že ho rukou udril do oblasti tváre, čo následne spôsobilo jeho pád na zem, kde ho obvinený z priestupku kopal do celého tela, čím mu spôsobil zranenia v dobe liečenia od 24.02.2010 do 17.03.2010, čím drobným ublížením na zdraví narušil občianske spolunažívanie.

Pri rozhodovaní správne orgány vychádzali z výpovede žalobcu Zdenka E., napadnutého akad. sochára P. I. a svedkyne F. B..

Žalobca K. E. vypovedal, že v inkriminovanom čase išiel v Trnave po ulici Z. spolu so F. B., s ktorou sú priatelia a počul zozadu rýchle kroky a zbadal chlapa, ktorý sa mu už v minulosti vyhrážal a ten sa ho opýtal, či mu nestačilo a či ešte nepochopil, že ide s jeho priateľkou, pričom ho začal fyzicky napádať tak, že po týchto slovných vyhrážkach ho kopol do stehna pravej nohy a následne sa ho pokúšal udrieť pästami, pričom on sa začal brániť jeho útoku. F. F. B. vypovedala, že v inkriminovanom čase išla spolu so žalobcom K. E. po ulici v Z., pričom po chvíli ich dostihol P. I., ktorý slovné začal útočiť na K. E. a vravel mu, že je hajzel, pričom ona volala na E., aby od I. odišiel preč a nehádala sa s ním, pričom E.

ju neposlúchol ona od nich kúsok odišla a keď sa otočila zbadala, že sa vzájomne bijú, pričom nevie presne uviesť kto koho napadol a ani kto začal ako prvý bitku. Videla iba ležať na zemi I. a E. následne s ňou odišiel.

Akademický sochár P. I. vo výpovedi, že v čase dňa XX.XX.XXXX o XX,XX hod. zbadal v Z. na ulici Z. F. B. so K. E., keďže bol pri nich tak povedal B. či si uvedomuje, že koho má pri sebe, pričom sa vôbec E. nevyhrážal, nakoľko na to nemal dôvod, výčitka smerovala voči p. B.. I. K. E. ako prvý nenapadol, nepotvrzuje to ani svedkyňa F. B. a ani iný svedok. Je pravdou, že na neho ako prvý začal K. E. fyzicky napádať tak, že ho udrel päšťou do tváre, pričom mu zlomil nos a následne on spadol na zem.

Správny orgán prvého stupňa vo veci žalobcu K. E. rozhodol rozhodnutím č. 1379/2010-A/2010/14194 dňa 01.12.2010 a uznal ho vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a zo spáchania priestupku mu bola uložená sankcia pokuta vo výške 30,- eur.

Vo veci obvineného akad. sochára P. I. správny orgán prvého stupňa rozhodol tak, že konanie zastavil, nakoľko spáchanie skutku, o ktorom sa konalo bolo obvinenému preukázané.

V odvolaní proti rozsudku tunajšiemu súdu č.k. 3S 174/2011-36 žalobca uviedol, že uvedený rozsudok vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Žalovaný vecne správne právne posúdil a nekriticky prihliadol na čas výpovede C.. F. B., v ktorej uviedla, že po páde poškodeného do neho minimálne raz kopol a práve toto tvrdenie má byť okolnosťou, ktorá vyvracia jeho výpoveď, že išlo o nutnú obranu. K výpovedi svedkyne uviedol, že v čase, keď bola táto vec dokumentovaná ako podozrenie z prečinu ublíženia na zdraví tieto skutočnosti neuviedla a preto sa domnieva, že je výpoveď v tejto časti nie je v súlade so skutočným stavom.

Žalobca poukázal na uznesenie Okresnej prokuratúry v Trnave zo dňa 02.08.2010 sp. zn. 1Pv/261/10-10, ktorým bolo vyhovené jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, v ktorom prokurátorka konštatovala, že ak by aj pripustila, že P. I. prvý napadol K. E., tak by obrana K. E., pri ktorej by spôsobil zranenia, ktoré sú popísané v znaleckom posudku bola vzhľadom na všetky okolnosti primeraná. Zároveň uviedla, že nebolo preukázané, že by K. E. pokračoval vo svojom konaní aj po skončení prípadného útoku P. I.. Žalobca uviedol, že uvedené konštatovanie prokurátorky potvrdzuje jeho tvrdenia v tejto veci a potvrdzuje, že svedkyňa C.. B. v konaní pred správnym orgánom do výpovede doplnila tvrdenia, že po páde poškodeného na zem žalobca do neho kopol, čo rozhodne popiera. Udáva, že správny orgán prihliadnutím na nepravdivú výpoveď tejto svedkyne nesprávne zistil skutkový stav. Žalobca uviedol, že akad. sochár P. I. sa voči jeho osobe dopustil aj ďalšieho protiprávneho konania, za ktoré bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 29.09.2011 sp. zn. 4T/49/2011 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 trestného zákona, za skutok zo dňa 02.01.2011, kedy ho fyzicky napadol. Túto skutočnosť uviedol na podporu svojich tvrdení, že útočníkom bol vždy len akad. sochár P. I..

Súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívnych spisov správnych orgánov mal za preukázané, že rozhodnutím a postupom správnych orgánov boli porušené úst. § 3 ods. 4, 5, § 32 ods. 1, § 34 ods. 5, § 46 správneho poriadku. Rozhodnutia správnych orgánov nevychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, nehodnotili skutok ako celok a tak nemohli vyhodnotiť dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vzájomnú súvislosť súd vidí v tom, že ide o jeden skutok, ktorý bol de facto rozdelený na dve časti, kde v jednej časti bol obvinený K. E. a poškodený akad. sochár P. I. v druhej časti bol obvinený akad. sochár P. I. a poškodený bol K. E.. V prípade obvineného akademického sochára P. I. tento bol oslobodený a konanie voči nemu bolo zastavené a v prípade obvineného žalobcu K. E. tento bol rozhodnutím zo dňa 01.12.2010 uznaný vinným zo spáchania priestupku.

Konajúci súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav, správny orgán prvého stupňa nevykonal náležité dokazovanie a preto bolo potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 33,-

eur, zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 33,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 634,89 eur za dva právne úkony á 57,- eur; dva právne úkony á 58,69 eur; porada s klientom dňa 29.04.2014 123,74 eur; účasť na pojednávaní 14.10.2014 vo výške 61,87 eur; 2 x režijný paušál á 7,41 eur; 1 x režijný paušál á 7,63 eur; 3 krát režijný paušál á 8,04 eur; náhrada cestovného a náhrada za stratu času za cestu Trnava - Bratislava a späť dňa 16.10.2012 za účelom účasti na pojednávaní... spotreba PHM 0,017 l/km x vzdialenosť 110 km x cena PHM 1,599 eur/l ...12,49 eur; základná náhrada za použitie motorového vozidla 0,183 eur/km x vzdialenosť 110 km ... 20,13 eur; náhrada za stratu času 4 x 1 hod. (12,71) 50,84 eur. Náhrada cestovného a náhrada za stratu času za cestu Trnava - Bratislava a späť dňa 14.10.2014, t.j. 53,60 eur; náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času 285,90 eur.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za zákonný a čoho

sa odvolateľ domáha.